

XXIII научна конференция с международно участие "Библиотеки - четене - комуникации", на тема "Информационното осигуряване пред предизвикателствата на изкуствения интелект"

ДОКЛАД

НА ТЕМА

**„ИЗКУСТВЕН ИНТЕЛЕКТ ЗА ИНТЕЛИГЕНТНИ
ГРАДОВЕ – ОПТИМИЗИРАНЕ НА ГРАДСКОТО
ПРОСТРАНСТВО“**

РАЗРАБОТКА : ДАРИЯ ПЪРВАНОВА – ВРИД
ДИРЕКТОР НА ГРАДСКА БИБЛИОТЕКА „ПРОФ.
ИМАН ШИШМАНОВ – СВИЦОВ“

14-15.11.2024 г.

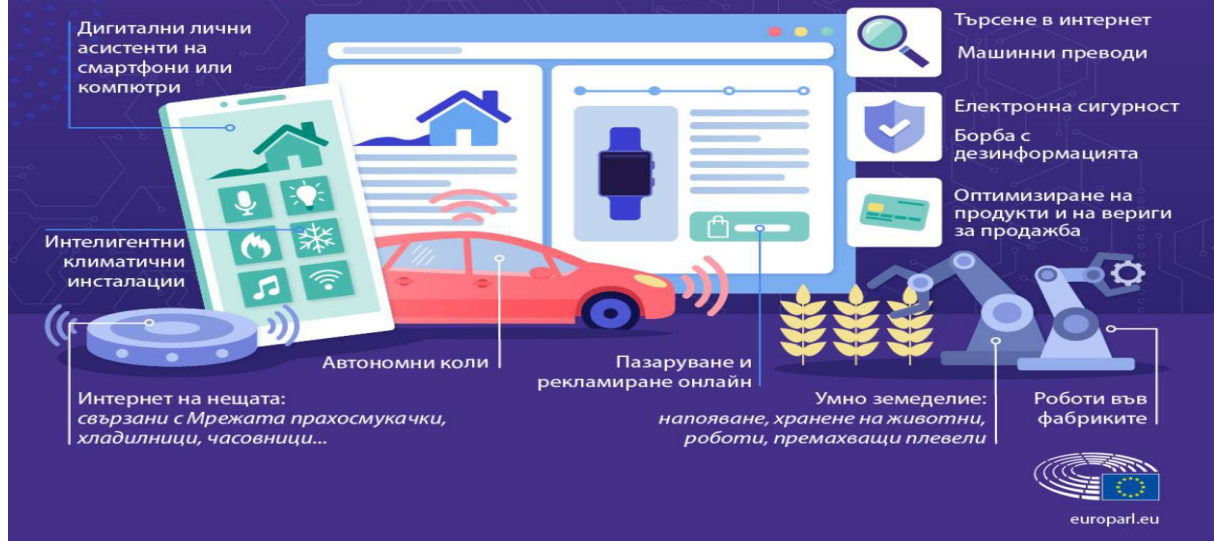
СЪДЪРЖАНИЕ

1. Въведение.....	3 стр.
2. Изложение.....	4 стр.
3. Заключение.....	12 стр.
4. Използвани източници.....	13 стр.

ИЗКУСТВЕНИЯТ ИНТЕЛЕКТ

Използване днес и в бъдеще

Няколко примера как вече използваме изкуствения интелект и какви възможности предлага той

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Дефиниция

Думата интелект произхожда от латински, *intellectus* - “познание, разбиране”.

Философията гледа на интелекта от множество ъгли, като през вековете Аристотел, Имануел Кант, Георг Хегел и други мислители са изследвали границите на човешкия ум, от гледна точка на неговите възможности.

Психологията приема интелекта като общо понятие за мисловните способности на човек – да прилага знанията си и да разрешава проблеми или да се поставя в определено състояние на ума, за да разбира абстрактни идеи.

През XX век, в академичните среди, се правят проучвания, които показват, че има различни видове интелигентност - абстрактна, практична и социална. В настоящето вече говорим за видове интелигентност като емоционална, музикална, телесна и др.

Всъщност естественият интелект е съвкупност от биохимични процеси, построена от логически причинно-следствени връзки, които водят до търсените отговори и решения.

Количественото и качественото измерение на интелекта се състои в дължината на пътя от възникването на въпроса, до достигане до търсения отговор. Интелектът търси най-прекия път, за да свърши това, спрямо индивидуалния умствен капацитет на индивида, чиито потенциал е стигнал ниво на развитие, на база на неговия опит и натрупани знания. В този ред на мисли, естественият интелект има един голям недостатък, който всъщност доведе до създаването на изкуствен такъв. Трупането на опит и знания, така наречените бази данни, за развиване на естествения интелект е времеемък процес и с ограничен капацитет на полезно действие. Изкуствения интелект обаче трупа опит и данни всяка милисекунда, в един непрекъсваем процес, в голям обем и разнообразие, за да измести в известна степен естествения интелект. Ние дори не подозираме, че голяма част от живота в нашите градове, се контролира от изкуствен интелект.

2.ИЗЛОЖЕНИЕ

След като дефинирахме какво всъщност е естествения и ИИ следва да наврежем в по-голяма конкретика.

Видове изкуствен интелект

1.Софтуер: виртуални асистенти, софтуер за разпознаване на изображения, онлайн търсачки, системи за разпознаване на реч и лица – това са различни видове асистенти, които са инсталирани в нашите умни телефони например, които чрез гласови команди изпълняват поставени от нас задачи.

2.Изкуствен интелект с физическа форма: роботи, автономни коли, дронове и други подобни.

Сблъсъкът с напреднали технологии, притежаващи различни видове интелект, може да ни кара да поставим под въпрос собствените си способности за възприемане на информацията и начина, по който след това ние я употребяваме. И тук вече можем да отбележим една съществена разлика между естествения и изкуствен интелект.

Естественият интелект е резултат от биохимични процеси, а изкуственият – от машинни алгоритми, зададени да работят по определен начин, като процесът включва самообучение и саморазвиване, без някой да може да контролира това. Но машините и софтуерите не са способни само да решават поставени задачи, вземайки оптимални решения, на базата на информация от обкръжаваща ги среда, но с помощта на методи като задълбочено самообучение те са способни да създават и поддържат мрежи от изкуствени неврони, наподобяващи по функционалност на естествен ум. Тези изкуствени неврони предават импулсите помежду си много по-бързо, отколкото в нервната система на човека. Поради тази причина редица световни градове са внедрили системи с ИИ, които значително подобряват в организационно отношение градската среда, игнорирайки човешката грешка от веригата.

Тук е мястото да поговорим за терминологията в сферата на ИИ, като броят на термините, навлезли в тази област, нараства всяка година. Ще разгледаме следните термини:

Машинно самообучение:

Подобласт на ИИ, в която машините се обучават да разпознават модели от данни и да вземат решение въз основа на тези данни. Това включва алгоритми за задълбочено самообучение.

Невронни мрежи:

Изкуствени невронни мрежи, наподобяващи тези в човешкия мозък. Това са сложни системи, чрез които машините се обучават в разпознаването на модели от данни за вземане на решения.

Алгоритми:

Инструкции, които директно влияят на конкретните стъпки, вземани от машините за предприемане на действие при вземането на решение.

Обработка на естествен език:

Естествен или натурален език е езикът, използван от хората, а не този, използван от машините, който представлява подреждане на кодове в определен ред. Все повече ИИ притежават способността да разпознават и обработват естествения език, успявайки да го преведе на своя кодов такъв.

Компютърно зрение:

Дял от ИИ, специализираща в развиване на машинните способности за разпознаване на образи и обработка на изображения от света около нас.

Роботика и автоматизация:

Частта от ИИ, която се занимава със създаването на работи и автоматизирани системи, способни да изпълняват сложни задачи без нужда от ръчно задаване на инструкции.

След като разгледахме какво представлява технологията, нека да обърнем поглед към основните открития, свързани с нея. Съвременната концепция за ИИ се разпространява със създаването на първия доказан модел за интелект, различен от естествения, от Алън Тюринг, през 1950 г., който изобретява машината на Тюринг. Той успява да постигне резултат, невиджан дотогава: създадената от него машина произвежда “разговор” с човек (чрез компютърна конзола, изпълняваща функцията на чат), без човекът да подозира, че разговаря в ИИ. В последвалите десетилетия начинът, работата върху усъвършенстването на ИИ, се фокусира в онази част от софтуера, която може да се изпълнява самостоятелно, без да е необходима човешка намеса. От “слаб” изкуствен интелект, изпълняващ частични функции, се стига до “силен” ИИ, който почти изцяло или напълно извършва сложни дейности, напълно самостоятелно. И така, стъпка по стъпка, ИИ вече е навсякъде около нас в нашата градска среда, макар българските градове да стоят доста далеч от интелигентните градове по света, с интегриран ИИ за подобряване на градското планиране.

Но всъщност самите ние сме тези, които възползвайки се от ИИ в нашите телефони, подпомагаме процеса му на самообучение и натрупване на огромни бази данни от чувствителна информация. Мнозина от нас поне веднъж в живота си са използвали ChatGPT, който в рамките на няколко секунди дава отговора на търсения от нас въпрос, независимо от областта на търсената от нас информация. Колкото повече въпроси и задачи поставяме на ИИ, толкова по-бързо той се самообучава. Тук ще спомена няколко думи за софтуера с ИИ ChatGPT – това е езиков модел(вид невронна мрежа), който отговаря мигновено на зададения от нас въпрос, като първо превежда нашия език на неговия код такъв, отговаряйки на нашия въпрос съответно на нашия език. Технологията обаче може да се използва както и за творчески цели, и за чисто практични – в производствената дейност, финансовите услуги и дори в медицината. Успехът на интегрираните системи с ИИ се корени в способността му за обработка на големи бази данни за получаване на достъп до желаната от нас информация, която към днешна дата е считана за най-ценния компонент от нашия живот, след времето разбира се. С други думи, интегрираните системи от ИИ в нашите градове водят до спестяване на така ценното ни време, в динамичните градски условия. Съществуват няколко основни технологични аспекта, фундаментални за развитието и приложението на ИИ. Всеки от тях има свои роля и принос, като много често и трите работят заедно.

Алгоритми

Програмирането на изкуствен интелект започва от задаването на правилата, определящи даден резултат като постигнат или непостигнат. Това включва програмирането на методи за анализ и обработка на данните, с които ще се работи. Така се създава алгоритъм в общия смисъл. Един такъв пример е групирането на елементи с подобни характеристики и анализирането им – процес, наричан клъстерен анализ. Той е широко използван за анализ на данни, които са полезни за проучвания и прогнозиране. Софтуер с алгоритми за прогнозиране, събирайки необходимите данни,

може да представя прогноза за времето, предупреждавайки за предстоящи природни явления, с цел превенция на населението. Друг аналогичен софтуер може да събира и обработва данни за невралгични точки по пътната инфраструктура с цел предотвратяване на задръствания и пътни инциденти. В подобни случаи ИИ е от изключителна полза за развитието на интелигентни градове. Градският транспорт би бил доста по-функционален и ефективен, ако е направляван от софтуер, избягвайки рисковия човешкия фактор, който е причина за закъснения по разписание и пътни инциденти.

Друг вид алгоритми са т.нар. генетични такива, които се стараят да наподобят процесите на естествен подбор и еволюция. Те се използват за намиране на оптимални решения на сложни задачи чрез генериране на множество решение и избиране на “най-добрите” според зададените критерии. Тук вече говорим за достигане на няколко решения, които могат да бъдат прилагани в съвкупност.

Следващият технологичен аспект на ИИ е машинно обучение или по-точно казано машинно самообучение, което разчита на вече съществуващи бази данни, които ИИ използва, за да развива своите знания чрез натрупване на опит. Опитът на ИИ се изгражда на база на математически модели, употребявани конкретно за конкретна цел в компютърните системи. Макар да се нарича машинно самообучение, тази технология изисква намесата на човека, който да съблюдава за неточности в самообучителния процес. Всичко това звучи сложно, но всъщност ние вече използваме много интегрирани системи с ИИ, използващи математически алгоритми, които ни помагат да филтрираме електронната си поща или да откриваме потенциално зловредни програми в компютрите си.

Технологичен аспект на ИИ са невронните мрежи, които са проектирани да имитират начина, по който човешкия мозък обработва информация, използвайки огромен брой изкуствени неврони. Изкуствената невронна мрежа работи посредством т.нар. взаимосвързани прости изчислителни елементи или изкуствени неврони, които “комуникират” чрез приемане и предаване на сигнали. Сигналите всъщност са числа, които невронът сумира и според чийто резултат активира съответната функция, отговаряща на сумата, която невронът е изчислил. Невроните на ИИ образуват невронни мрежи, подобно на тези в човешкия мозък. Имитирайки биологичен мозък, изкуствените невронни мрежи усъвършенстват способността на технологиите за разпознаване на емоции, образи, модели, за анализ на данни, установяване на диагноза, прогнозиране, визуализация, преводи и много други. Тук е мястото да разграничим невронни мрежи на ИИ от биологичните такива. Изкуствените невронни мрежи се учат чрез множество повторения, докато при биологичните ученето става непосредствено след приемането на информацията. Невронните мрежи на ИИ, на този етап, все още не успяват да създадат математически алгоритъм, който да анализира и дава отговори чрез изчисления, които наподобяват влиянието на човешките хормони, отговорни за част от биохимичните процеси в мозъка. Тези недостатъци на невронните мрежи на ИИ, в кратки срокове, ще бъдат отстранени чрез внедряване на математически модели, чиито изчисления и данни ще успеят да наподобят промяната на хормоналните нива, които контролират човешкия мозък и неговата дейност. Така ИИ интелект ще се интегрира с неограничени контролни механизми и функции, които да направляват нашия живот в интелигентни градове, но с риск от неуправляемостта на този процес. В този ред на мисли, за изграждане на интелигентни градове с оптимизиране на градското планиране, е доказано, че изкуственият интелект би улеснил живота ни в значителна степен. Но до къде може да доведе това? От години

насам в множество индустрии се търсят начини за решаване на проблеми с изкуствен интелект, за да се постигат желаните производствени резултати по-бързо, намалявайки шанса за човешки грешки. С няколко думи, при липсата на човешка намеса се игнорира и риска за човешка грешка. Индустрията ще увеличи своето производство, оптимизирайки своите апаратни процеси, а разходите ще бъдат сведени до минимум. И в този ред на мисли разход като работната заплата, едно от основните пера от разходната част на едно предприятие, просто ще изчезне. И ето, че стигнахме до оформяне на една теза, базирана на доказателствените материали, изложени по-горе. Оказва се, че естественият интелект може да бъде заместен от ИИ, без значение дали той ще бъде заменен от софтуер или машина. Всъщност изкуственият интелект вече е част от нашия живот, улеснявайки живота ни в значителна степен. Ние хората обаче трябва да бъдем изключително внимателни в начина, по който използваме ИИ, за да не превърнем тази полезна за човека дейност в кутия на Пандора. Ако трябва да бъдем обективни изкуственият интелект би могъл да спасява животи. Базирайки опита си на точни изчисления той свежда до минимум риска от грешки. Но както ние сме уязвими от манипулации от неистинска информация, така и той може да натрупа вредни за човечеството бази данни. И все пак, чрез внедряване на изкуствен интелект, ние можем значително да подредим живота си, организирайки оптимално градското пространство. Интелигентни градове, контролирани от ИИ вече съществуват, внедрявайки го за контрол на летищата, за извършване на административни услуги, дизайн, градско планиране и още много други области като медицината. Ролята на ИИ в здравеопазването е значителна, що се отнася до анализиране на клинични данни от изследвания, откриване на заболявания в зародишен период за ускоряване процеса на оздравяване. Технологии за компютърно зрение пък се използват за разглеждане на медицински изображения с цел по-точно диагностициране и лечение. Роботизираните хирургични системи на свой ред допринасят за по-точни и безопасни хирургични операции.

Друга област, в която ИИ влиза в употреба е за автоматизиране на финансови анализи и управление на риска и киберсигурността. В предлагането на персонализирани услуги за банки и финансови институции ИИ служи като част от информационната система за комуникация с клиенти. Технологията е полезна и когато става дума за алгоритмична търговия, където се изисква автоматично изпълнение на поръчки при зададени условия като време и цена. Производствените предприятия целят въвеждането на роботите в производството, логистиката и складирането, с интегрирани системи с ИИ, подобрявайки нивото на прецизност и ефективност. Много често това са работи, изпълняващи сложни задачи, които могат да са както времеемки, така и опасни за хората, като различните видове химически производства например. Съществуват и работи-помощници, които стават все по-интелигентни и адаптивни към нуждите на потребителите. В страни като Япония дори има работи, обслужващи клиентите в заведенията.

Изкуствения интелект е внедрен и в автомобилната индустрия. Автомобили от пета автономни превозни средства се използват за навигация и вземане на решения в реално време, замествайки човека.

ИИ вече е и в селско стопанство. Съществуват автоматизирани системи за поливане и опрашване. Дронове и други машини, изпълняват самостоятелно задачи като засаждане, пръскане и наблюдение на посевите.

Юридическите услуги също търпят огромни промени, в следствие на внедряване на ИИ. Инструменти с ИИ се използват, за да се анализират огромни количества данни и да се направят анализи, които ясно обясняват връзката между отделните законови разпоредби.

Медиите и развлечения също са подвластни на ИИ. В медийното пространство изкуствения интелект се използва за генериране на персонализирани препоръки за потребителите, включително такива за продукти, услуги, новини, предавания и др. При разработването на игри ИИ се използва за създаване на по-реалистично поведение на героите, с които играчите си взаимодействат така, че виртуалната реалност да бъде съпреживяна като напълно реална.

Ключов и стратегически отрасъл като енергетиката също използва интегрирани системи с ИИ за управление на енергийните ресурси и правилното им разпределение. ИИ се използва, за да се следят и изпълняват процесите на производство и дистрибуция, за установяване на потенциални повреди и предотвратяване на аварии в ядрени електроцентрали, както и за интелигентно управление на енергийните ресурси, включително в областта на възобновяемата енергия.

Изброявайки всички дейности на човечеството, които биват заместени от ИИ ние направихме перфектна композиция на картината, която изобразява нашия интелигентен град с интелигентно планиране на индустрията, финансите, административните услуги, здравеопазването и енергетиката.

ИИ интелект обаче може да бъде и асистент на човешката дейност. Такива асистенти са така наречените чатботове, които са внедрени за отговаряне на запитвания на клиенти на онлайн магазини за търговия, които са способни да водят кореспонденция с клиентите.

Но всъщност колко страни има монетата на ИИ, що се касае за етични въпроси в изкуствения интелект. Дори в най-комерсиализираните форми на ИИ, които предоставят услуги като анализ на текст и генериране на съдържание, се стараят да пояснят един важен факт, че системите им могат да правят грешки. Една от най-тежките грешки е натрупването на неточна информация, чията употреба е предизвикала немалко проблеми в историята на човечеството. С развитието на технологиите разпространяването на такъв тип информация е все по-лесно. Когато технологии като ИИ се използват за дезинформация с пропагандни цели за повлияване на политикономически решения, за манипулация на определени маси от хора, тогава и резултатите могат да са с много по-голям обхват, проследим и във времето.

Друга грешка, която ИИ допуска е нарушаване на авторско право.

Употребата на алгоритми за машинно обучение върху огромни количества данни създава допълнителни затруднения, отнасящи се към правото на авторство над творбите, създадени с ИИ. Защото ИИ може да пише стихове, есета, да създава фотографии. Може да създава дори профили на несъществуващи хора в социалните мрежи. Изобщо мощта, на база на огромните масиви от информация, която придобива и използва ИИ, е някак плашеща. Споделяно от експерти мнение е, че трябва да се знае с каква информация разполагат различните ИИ, но и какво правят с нея. Така може да се разбере доколко е приемливо приложението на всички тези данни за съответните цели за подпомагане на човешката дейност, а не за нарушаването ѝ.

И тук възниква въпросът дали ИИ престъпва етичните граници? Съществуват такива проблеми, възникващи от преминаването на определени етични и дори законови такива. Amazon внедри гласовия асистент Echo през миналото десетилетие, с което се направиха големи стъпки в областта на гласовия контрол.

За постигането на целта на Amazon обаче се установи, че хиляди служители на компанията прослушват аудио откъси, събрани от устройствата с ИИ, нарушавайки етичните норми и престъпвайки граници по отношение на правото на всеки човек за неприкосновеност на личния живот.

След гореизложените факти сякаш нашият интелигентен град с внедрени различни ИИ за подпомагане на нашия живот, загуби част от своето очарование. И как ли би се

отразил ИИ на културата и образованието? Въздействието му върху образованието може да бъде доста полезно. С напредъка в ИИ се очаква да се развият и много по-ефикасни и персонализирани методи за обучение, оценяване и развиване на нови способности за учителите. Но какво, ако ИИ е базирал грешни или неверни данни? Комуникацията и социалният живот, които са от първостепенно значение за качеството на нашия, също не са пощадени от ИИ. Интегрирането оказва влияние върху начина, по който общуваме помежду си. Съществуват опасения, че възможността да контактуваме с ИИ, например чрез създадени профили на несъществуващи хора, които създава ИИ в социалните мрежи, може да предизвика проблеми със социализацията ни в реална среда. Въпреки слабостите, които притежава ИИ е сигурно, че той може значително да подобри градската среда. Ето и нагледни примери за интелигентни градове с интегрирани системи на ИИ в много области.

Токио, Япония

Токио е интегрирал изкуствен интелект в различни аспекти на градския живот. Използва ИИ за управление на обществения транспорт и намаляване на задръстванията в пиковите часове. Градът е пионер в използването на роботи с ИИ в обществени пространства, като търговски центрове, хотели и гари. Използват го и за анализиране на метеорологични данни и други фактори, които могат да предскажат природни бедствия, като земетресения или наводнения.

Барселона, Испания

Барселона е пример за европейски град, който използва ИИ, за да подобри управлението на ресурсите и градските услуги. Градът внедрява интелигентни осветителни системи, които се адаптират спрямо движението на хората и автомобилите, като по този начин пестят енергия. Изкуственият интелект се използва и за оптимизиране на маршрути за събиране на отпадъци и подобряване на рециклирането. Също така помага за планирането на зелените площи и управлението на водните ресурси.

Дубай, Обединени Арабски Емирства

Дубай е известен с най-динамично внедряване на иновации в ИИ технологията. Градът разработва дългосрочен план за интегриране на изкуствен интелект във всички аспекти на градската инфраструктура, включително здравеопазване, транспорт и енергетика. Дубай планира да започне използването на автономни превозни средства и дроневи за транспорт на хора и стоки. Гражданите могат да използват изкуствения интелект за базирани приложения за достъп до правителствени услуги, включително за здравни консултации и плащане на данъци.

Торонто, Канада

Торонто се отличава с внедряването на ИИ в иновациите за интелигентни градове. Инициативата на Google Sidewalk Toronto за създаване на умни квартали включва използването на ИИ за управление на енергията, отпадъците и транспорта в този иновативен проект. Торонто интегрира AI технологии за подобряване на здравните услуги и образованието, чрез анализ на данни и персонализирани решения, в зависимост от проблема.

Шанхай, Китай

Шанхай е пример за китайски град, който използва ИИ за подобряване на различни аспекти на градското управление. Чрез изкуствен интелект градът управлява обществения транспорт и автомобилния трафик, което включва анализ на големи обеми

данни в движението. В Шанхай ИИ системи улесняват достъпа до здравеопазване, образование и административни услуги, чрез интелигентни градски портали. Тези интелигентни градове показват как изкуствения интелект може да се използва за управление на транспорт, енергийни системи, здравеопазване, образование, култура, комуникация, индустрия и други, за създаване на интелигентни градове с оптимизирано градско планиране, улеснявайки в значителна степен хората. Целта е да се подобри качеството на живот, да се намали екологичният отпечатък и да се създадат по-устойчива и ефективна градски среда.

ИИ оставя своя траен отпечатък и върху библиотеките. Да погледнем как Chat GPT дава отражение върху тези безценни културни институти - библиотеките. Бързото навлизане на изкуствения интелект в ежедневието се случи внезапно, но с размерите на взрив. Започна да подчинява живота ни в края на 2022 г., но се превръща в основен източник на информация и инструмент за създаване на нова такава. Това поставя нови предизвикателства пред библиотеките, поставяйки на изпитание техните възможности за адаптация към Chat GPT. Chat GPT (Chat Generative Pre-Training Transformer) е софтуер, който позволява на потребителя да му задава въпроси, използвайки разговорен език. Пуснат е за ползване на 30 ноември 2022 г. от американската компания OpenAI и почти веднага повдигна редица въпроси сред учени, журналисти и други, поради опасения, че е невъзможно да се разграничи написаното от хора от генерираното от него. Основната му цел „е да генерира човешки текст, който може да се използва за различни приложения, като чатботове, автоматизирано създаване на съдържание и езиков превод“. Към настоящия момент основен недостатък е, че Chat GPT понякога може да „халюцинира“, т.е. да отговарят с неточна или подвеждаща информация.

Редица изследвания сочат, в чийто обсег попадат възможностите на Chat GPT да предлага информационни ресурси и услуги и неговото влияние върху различни аспекти от дейността на научните библиотеки, че традиционното издирване на информация от масивите на библиотеките постепенно ще отстъпи своето значимо място на чатботове, значително скъсяващи пътя от информацията до потребителя. В същото време те могат да подпомогнат библиотеките в търсенето на информация, предоставяйки на поотребителите си информация със специализирани за целта чатботове за библеотечни служители. Кристофър Кокс и Елиъс Цок формулират набор от фактори, които имат отношение към работата на библиотеките. Те правят опит да очертаят въздействието на изкуствения интелект върху подобряване на услугите и ресурсите на библиотеките. Chat GPT може да се използва за автоматизиране на определени задачи, което може да осигури възможност библиотечният персонал да се съсредоточи върху персонализирано взаимодействие с потребителите, за да им предоставя по-бързо и по-ефективно обслужване. Мали и Дешмук очертават кръга от тези задачи: виртуални справочни услуги; търсене в каталог; персонализирани препоръки за четене; разработване на колекция; езиков превод; препоръки за книги; интерактивни уроци; Chatbot за често задавани въпроси; съвети за читателя; осигуряване на достъпност на потребители с увреждания; езиково обучение; системи за препоръчване; популяризиране на библиотечни програми; обхват и ангажираност в социалните медии. Наборът от услуги и ресурси ще се увеличава с подобряване качеството на предлаганата от този инструмент информация. Внедряването му в библиотеките тепърва ще осигурява обратна връзка как изкуственият интелект може да се имплементира и пригоди за работа с потребители. Основната функция на библиотеките в този етап на преход към новия модел на обслужване, ще бъде насочена към обучение на потребителите за създаване на критично мислене, предпазливост по отношение на предоставяната информация, както и насърчаване на личния интелектуален труд. Но

както и в други сфери на приложение ИИ може да създаде поредица от неистини, базирани на невярната информация, до която той достъпва. Защото във виртуалното пространство има достатъчно подвеждаща информация. Със сигурност това ще повлече след себе си нежелани последици, за да заостри вниманието ни, че ИИ трябва да се ръководи от хората, а не обратното. Библиотеките, аналогично на нашия свят няма да остане в страни от ИИ, опитвайки се да догонят препускащото дигитално време.

3.ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Какво значи това в глобален план, а и конкретно за отделните хора, предстои да разберем. Ние вече сме тръгнали по пътя на създаване на интелигентни градове с оптимално градско планиране, управлявани от ИИ. Едно е почти сигурно: ще има големи промени, за които е редно да се подготвим, но е примамлива идеята за внедряването му предвид огромните ползи от него. Изкуствен интелект би могъл да контролира скоростта на автомобилите, за превенция на пътно-транспортните произшествия във и извън градовете, да създава архитектурни планове за оптимално градско планиране, да строи аргументирани екологични концепции, прилагайки норми и правила, да съблюдава и сигнализира за престъпления, да образува досъдебни производства и съдебни процеси, избягвайки субективността на човешките решения. Въз основа на огромните бази метеорологични данни би могла да се състави световна система за ранно известяване за бедствия и аварии, за предоставяне на административни услуги за обслужване на граждани, да контролира потреблението на електроенергия, на земните ресурси, интегрирана система с ИИ за контрол на климата. И в този ред на мисли можем да направим извода, че ИИ със сигурност носи огромни ползи. За съжаление, както всяко нещо от нашия живот ИИ интелект притежава недостатъци. Той носи със себе си и огромни рискове. Професии, генериращи доходи за практикуващите ги ще изчезнат, заменени от ИИ. Въпроси като „Създаден ли е ИИ с цел подпомагане на човешката дейност или по-скоро за да я игнорира от всички икономически, финансови, административни, дори политически, медицински, социални и културни дейности?“. И ако ИИ унищожи препитанието на голяма част от човечеството, замествайки дадени професии напълно, какво ни очаква в бъдеще? Дали създаваме интелигентни градове, интелигентни интегрирани системи и софтуер, интелигентни машини, увлечени от динамичния прогрес, в резултат от човешката леност?

И някак си, на този времеви етап, възникват много повече въпроси, отколкото отговори, относно ИИ и нашия живот, търсейки приложението му за създаване на интелигентни градове. Ние, хората, създателите на ИИ, трябва да си дадем ясна сметка, че разумът трябва да контролира изкуствения интелект, а не обратното.

Благодаря за вниманието!

4. ИЗПОЛЗВАНИ ИЗТОЧНИЦИ

Докладът е базиран на данни от:

1. <https://www.europarl.europa.eu/topics/bg/article/20200827STO85804/izkustveniiat-intelekt-kakvo-predstavliava-i-kak-se-izpolzva>
2. <https://tvplus.bg/koi-inteligentni-gradove-izpolzvat-ai/>
3. <https://nextbasket.com/bg/kakvo-e-izkustven-intelekt-definicziya-i-prilozheniya/>
4. Козарева, Боряна, с-е „Реторика и комуникации“ - „Комуникацията „потребител – информация“ в библиотеките като модел за поведение: традиции и нови яврения“, автор Боряна Козарева